

Og i det lys skal vi også se det ændringsforslag, vi har stillet.

Allerede ved førstebehandlingen gjorde vi nemlig opmærksom på, at vi havde nogle betænkeligheder. Vi fremhævede dengang, at vi var betænkelige ved de mange bemyndigelser, der var i lovforslaget, særlig bemyndigelserne i §§ 10 og 11 – det er med hensyn til adgangsreglerne – for disse paragraffer giver myndighederne videre beføjelser til uden retskendelse at få adgang til private arealer.

Jeg henviste også dengang til debatten i Folketinget den 20. februar, hvor vi drøftede det problem. Ved den behandling sagde justitsministeren – og det står i Folketingets forhandlinger side 4246, at: »Justitsministeriet anmoder også de enkelte ministerier om i lovforslagets bemærkninger at give en begrundelse for, hvorfor den pågældende bestemmelse er nødvendig.« På den baggrund har vi haft fødevareministeren i samråd, og vi har stillet en række spørgsmål.

Vi vil takke for en vis – jeg gentager: en vis – imødekommenhed, men vi følte måske ikke, at fødevareministeren eller måske mere regeringen var klar til at kigge på de 111 eksempler med begrænsninger af grundlovsrettighederne og -frihederne.

Venstre er bekymret for denne udvikling, og vi har derfor stillet et ændringsforslag: nr. 2 vedrørende § 11. Det er en generel bemyndigelse i lovforslaget til fødevareministeren, hvor ministeren vil have bemyndigelse til uden retskendelse at gå ind på privat ejendom og håndhæve denne lov. Vi vil med ændringsforslaget til § 11 nr. 1 indsnævre personkredsen, der skal kontrollere besætningsejeren for at sikre, at loven og intentionerne overholdes.

Vi forstår ikke, at regeringspartierne ikke kan støtte det, for fødevareministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at administration af loven forventes henlagt til Veterinærdirektoratet. Ydermere svarer ministeren positivt på spørgsmål 24, hvor ministeren har tilkendegivet, at han vil sikre, at kredsdyrlægerne – altså veterinærmyndighederne – i forbindelse med udøvelsen af kontrollen så vidt muligt vil forudmelde deres kontrolbesøg.

Vi håber, at ændringsforslaget bliver vedtaget, og vi vil på den baggrund undlade at stemme for ændringsforslag nr. 1 om at fjerne § 11, idet vi erkender, at der er behov for en vis kontrol.

Erling Christensen (S):

Jeg kan godt forstå, at det var med en vis forsigtighed i stemmen, at Venstres ordfører gik op og tog ordet i den sag her. For L 142 er et lille lovforslag om opdræt af visse dyrearter, og det er en klar og næsten uændret videreførelse af Venstres tidligere landbrugsminister Laurits Tørnæs' lovforslag fra 1992 og med næsten samme indhold af ministerbeføjelser – det var nemlig 5, det førte til, efter Tørnæs' lovforslag.

Så skal L 142 nu pludselig gøres til et murbrækkerforsøg fra Venstres side på at lave et retspolitisk manifest i Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Retssikkerheden, der var i orden under Venstres landbrugsminister, er nu på grænsen af at være grundlovsstridig.

Mindretalsbetækningsbidraget, som De Konservative desværre også tilslutter sig, er et stort juridisk flip til et lille lovforslag. Venstre indsupplerer sin retsordfører i Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvad der nu ikke er lykkedes for fru Birthe Rønn Hornbech at overbevise medlemmerne i Retsudvalget om, skal medlemmerne i Landbrugs- og Fiskeriudvalget nu forsegles omvendt til.

Nu er det jo også så heldigt, at der ikke i Landbrugs- og Fiskeriudvalget og heller ikke blandt Venstres medlemmer er medlemmer, der er hæmmede af en juridisk embedseksamen med førstekaraktter, men alene er ikklædt en almindelig, logisk og politisk indstilling til den lille ændring af loven, som L 142 er udtryk for: Dyrehold af strudse, alligatorer, krokodiller, og hvilke regler der skal gælde herfor.

Venstres ordinære medlemmer af Landbrugs- og Fiskeriudvalget må altså krumme tæer i skoene over, hvad de er og har været vidner til i denne her sag. Kontrol af strudsehold, krokodiller bliver en retspolitisk dille, et spørgsmål om retssikkerhed, ja, om krænkelser af grundloven.

Inden man i Venstre går hen og laver de helt store forberedelser til grundlovsalterne med afsæt i L 142, så vil jeg da godt bede Venstres ordinære medlemmer af Landbrugs- og Fiskeriudvalget om at mindes et lovforslag om umiddelbare fagedforretninger, om boligpant, som VK-regeringen fik vedtaget, inden de gik af som regering. Det var jo dengang, der var gang i tvangsauktionerne også over landbrugsejendomme.

Og hvad handlede det så om? Jo, nogle af Venstres landmandsmedlemmer husker det jo. Boligpant handler om, at en helt ny fuldmægtig i en fagedret i løbet af ganske få minutter på